

Nr 674

Av herr Jansson i Kalix m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 102, angående anläggande av ett godsspår Morjärv—Karlsborgs bruk.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 102 föreslår chefen för kommunikationsdepartementet, statsrådet Sven Andersson, anläggandet av ett godsspår Morjärv—Karlsborgs bruk.

Därmed står ett gammalt önskemål att förbinda de stora industriorterna vid älvdalens kustremsa med stambanenätet äntligen inför sitt förverkligande. Statsrådets initiativ har helt naturligt hälsats med stor tillfredsställelse av befolkningen i dessa bygder. Dess övertygelse är, att dessa järnvägsspår skall utlösa nya initiativ till en kompletterande småindustri inom den folkrika bygden, som kommer att beröras av järnvägen.

En droppe malört finns tyvärr med i den glädjebägare, statsrådet serverat. På sidan 15 i propositionen, sista meningen i första stycket, säger sig statsrådet ej vara beredd att nu föreslå ett anslutningsspår Kosjärv—Törefors, då Statens skogsindustrier uttalat, att detsamma f. n. icke är aktuellt för bolaget.

I anledning av detta uttalande bör det kanske erinras om att Statens skogsindustrier förvärvat Törefors och att de ledamöter av riksdagen, som deltog i riksdagsresan 1953, från besöket i Törefors förde med sig en känsla av att här borde staten ingripa för att hjälpa en kommun, vars försörjningsmöjligheter så helt var knutna till den befintliga industriens bestånd.

Sedan Statens skogsindustrier förvärvade Törefors, drivs numer endast sågverket. Wallboardfabriken ligger nere. Det sågade virket och sågavfallet transporteras till Karlsborgs bruk. Detta får väl dock betraktas som tillfällig lösning. Att den slutliga reindustrialiseringen av Törefors kommer att ske inom en icke alltför avlägsen framtid måste väl anses självklart.

Av statsrådets ovan återopade formulering på sidan 15 i propositionen torde man ha rätt att utläsa, att även han anser ett anslutningsspår Törefors—Kosjärv som ett ofrånkomligt villkor för en lösning av Töre kommuns försörjningsproblem.

Då det i propositionen förutsätts, att industrispåret Morjärv—Kosjärv—Kalix—Karlsborgs bruk kommer att få en avsevärd betydelse som sysselsättningsobjekt med hänsyn till den säsongarbetslöshet, som förekommer inom denna del av Norrbotten, och då propositionen för Nederkalix och Töre kommuner under åren 1952/53, 1953/54 och 1954/55 anger anlägg-

ningskostnader för beredskapsarbeten till 6,2, 6,7, respektive 4,1 miljoner kronor, förefaller det oss rimligt och rättvist, om man redan nu medtagit jämväl industrispåret Kosjäv—Törefors i propositionen och uppräknat kostnaden härför enligt 1955 års prisnivå med fyra miljoner kronor eller för hela sträckningen Morjäv—Kosjäv—Kalix—Karlsborgs bruk—Kosjäv—Törefors till 28,9 miljoner enligt 1955 års prisnivå.

Vi är ense med statsrådet om att spåret Morjäv—Karlsborgs bruk är det mest angelägna men anser nog, att det skulle rimma bättre med riksdagens tidigare inställning till Törefrågan, om riksdagen ökar kostnaderna från det i propositionen upptagna beloppet, 24,9 miljoner kronor, till 28,9 miljoner och vidare beslutar, att det må ankomma på Kungl. Maj:t att med hänsyn till arbetsmarknadsläget i Norrbotten och kravet på reorganisationen av industrien i Töre vid tidpunkt, Kungl. Maj:t finner lämplig, uppdraga åt arbetsmarknadsmyndigheterna att fullfölja byggandet av ett industrispår Kosjäv—Törefors.

Med återopande av det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen må besluta att uppdraga åt Kungl. Maj:t att, därest arbetsmarknadsskäl därtill föranleder, igångsätta byggandet av ett industrispår Kosjäv—Törefors samt att anslaget i kungl. propositionen nr 102 år 1956 uppräknas med fyra miljoner kronor till 28,9 miljoner kronor.

Stockholm den 21 mars 1956

Ivar Jansson
Kalix

Hildur Ericsson

Olof Wiklund

J. O. Gavelin